

Vi kan ikke bare løse disse menneskers problemer, siger ministeren. Men er ministeren fuldstændig tunghør over for, hvad det er for nogle flygtningeproblemer, der er skabt i forlængelse af Irakkrigen, og fuldstændig tunghør over for de 600 menneskers skæbne? Man kunne løse problemerne, hvis man gav dem en bedre mulighed for at fungere i det danske samfund, så længe de er her, sådan som det bliver sagt i det åbne brev.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Mener ministeren, at de mennesker, der har skrevet det åbne brev, har taget grundlæggende fejl? Det er jo det, der fremgår af det, ministeren siger. Det er dem, der ifølge ministeren er forkert på den, det er ministeren, der er rigtig på den, og systemet fungerer. Er det virkelig det, ministeren siger?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her handler jo om holdninger, og når vi agerer i Folketinget, plejer jeg ikke at sige, at hr. Jørgen Arbo-Bæhrs holdninger er forkerte. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har nogle holdninger, og det samme gælder for dem, der har skrevet brevet til mig, men jeg er bare ikke enig i de holdninger.

Jeg forholder mig sådan set til de konkrete problemer. Det er en del af min opgave at forholde mig til, hvad vi kan gøre i Irak, og mange andre ansvarlige ministre er også med i arbejdet. Vi gør en rigtig stor indsats for at hjælpe med genopbygningen af Irak og hjælpe i nærområderne, der er ramt af flygtningestrømme, for her kan vi hjælpe mange flere.

Herhjemme forholder jeg mig løbende til situationen i asylcentrene, og det har gjort, at vi sidste år indførte mulighed for aktivering og undervisning af dem, der samarbejder om deres hjemsendelse. Vi fik forbedret forholdene for børnene, vi har indført selvhushold på Avnsstrup, og det bliver nu også indført på Sandholm.

Sideløbende med at der er blevet mere rum og plads på centrene, er der også blevet plads til, at børnefamilierne har kunnet få flere kvadratmeter, og det er jeg faktisk rigtig godt tilfreds med, så jeg forholder mig skam til sagen og også til de enkelte skæbner. Men løsningen er ikke at give opholdstilladelse, fordi man tilstrækkelig længe har valgt at ignorere en afgørelse om afslag på asyl.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er faktisk meget glad for, at det enorme pres, der har været fra ikke mindst en lang række gode mennesker uden for Folketinget, har ført til, at selv ministeren er gået med til nogle små forbedringer for dem, der befinder sig på asylcentrene. Der blev fundet penge til det, og det er al ære værd – glimrende! Men det løser bare ikke det grundlæggende problem: De 600 afviste irakiske asylansøgere, der har siddet i årevis på asylcentrene og stadig sidder der, har problemer, og de problemer bliver ikke løst ved hjælp af selvhushold.

Ministeren siger, at hun ikke har set oppositionen fremlægge forslag til, hvad vi bør gøre, og hvad vi skal gøre. Hvad vil ministeren fremlagt? Jo, selvhushold på Sandholm. Er det, hvad ministeren kan tilbyde de mere end 600 mennesker?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er uenig i, at vi skal lade den enkelte afgøre, om vedkommende kan få opholdstilladelse i Danmark, i stedet for at det er de regler og rammer, vi vedtager her i Folketinget, der sammen med en uafhængig, domstolslignende instans skal afgøre, hvem der kan få opholdstilladelse.

Konsekvensen af oppositionens forslag er sådan set, at hvis man bare ignorerer en afgørelse tilstrækkelig længe, udløser det en opholdstilladelse, og det mener jeg ikke er hensigtsmæssigt. Til gengæld skal vi sørge for, at så længe de er her, lever de under nogle ordentlige vilkår, også selv om de ikke vil rejse hjem. Men forskellen mellem regeringen og oppositionen er jo, at oppositionen vil give opholdstilladelse til dem, som ikke vil rejse hjem. Man siger: Det kan godt være, I ikke vil respektere afslaget, men I får alligevel opholdstilladelse. Det mener jeg ikke er holdbart.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen det nytter altså ikke noget, at ministeren dækker sig ind under et uafhængigt, domstolslignende organ – det, der hedder Flygtningegenævnet – for det er jo baseret på lovgivning. Derfor er det ministerens ansvar.

Det er mig til stadighed en gåde, hvad det er, ministeren har at tilbyde de mennesker, der bliver behandlet uanstændigt, altså de 600 afviste asylansøgere. Der kan gøres mange ting for at give dem en bedre mulighed for at fungere i det danske samfund, så længe de er her, og en af mulighederne er midlertidig opholdstilladelse.